

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1304/2535

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นางสาวนิรมล พูลเกษร โจทก์ บริษัทซีชายน จำกัด กับพวก จำเลย บริษัทซีชายน จำกัด ที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง นายอาวุธ อภิบาลภูวนารถ ที่ 2 จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 4, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.วิ.อ. มาตรา 140, ป.วิ.พ. มาตรา 27, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า ก่อนวันนัดฟังคำพิพากษาศาลฎีกา จำเลยทั้งสองได้ยื่น คำร้องฉบับลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535 เพื่อให้ศาลชั้นต้นงดการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกา และขอให้ศาลฎีกามีคำสั่งจำหน่ายคดี โจทก์ออกจากสารบบความ ทั้งนี้ด้วยเหตุ สืบเนื่องจากโจทก์ร่วมได้นำมูลหนี้ตามเช็คพิพาทในคดีนี้ ฟ้องจำเลยทั้งสองและนายวัจน์อภิบาลภูวนารถ ต่อศาลแพ่งตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 16000/2530 แดงที่ 20267-20268/2531 ศาลแพ่งพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยวินิจฉัยว่าเช็ค พิพาทไม่มีมูลหนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ไม่ยื่นฎีกาภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย คดีแพ่งดังกล่าวจึงถึงที่สุด เมื่อเช็คพิพาทในคดีนี้ไม่มีมูลหนี้ต่อกันโดยผลของคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ถึงที่สุดแล้วมูลหนี้ตามเช็คพิพาทในคดีนี้จึงเป็นอันสิ้นผลผูกพันไปก่อนที่จะมี คำพิพากษาถึงที่สุด มีผลทำให้คดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังที่ บัญญัติไว้ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 แต่ ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งในคำร้องฉบับดังกล่าวของจำเลยทั้งสองว่า รวม พร้อมกับเปิดซองคำพิพากษา ศาลฎีกาออกอ่านให้แก่จำเลยที่ 2 ฟัง จึงเป็นการคลาดเคลื่อนต่อข้อกฎหมายอยู่บางประการ โปรด มีคำสั่งให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาของ ศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2535 และ สั่งจำหน่ายคดี ออกจากสารบบความเนื่องจากคดีเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอัน เกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 ด้วย เหตุผล ศาลชั้นต้นสั่งในคำร้องของ จำเลยทั้งสอง ว่ารับคำร้อง สำเนาให้โจทก์และโจทก์ร่วม จะคัดค้านประการใดให้ยื่นใน 7 วัน นับแต่วันรับสำเนา โจทก์และโจทก์ร่วมได้รับสำเนาคำร้องแล้วไม่ยื่น คำคัดค้านภายในกำหนด (อันดับ 99, ส่วนวน ธุรการอันดับ 93) ระหว่างพิจารณา นางนิรมลพูลเกษร ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วม ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ จำเลยทั้งสอง มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 10,000 บาท ให้ลงโทษจำคุก จำเลยที่ 2 มี กำหนด 1 ปี ต่อมาศาลฎีกาทำคำพิพากษาเสร็จ และส่งไปยังศาลชั้นต้นเพื่อ อ่านให้ คู่ความฟัง ก่อนศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้คู่ความฟัง จำเลยทั้งสอง ยื่นคำร้องฉบับ ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535 ขอให้ศาลชั้นต้น งดการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาและสั่งจำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นสั่งในคำร้องว่า รวม (อันดับ 94) และศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษา ศาลฎีกา เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2535 (อันดับ 96 แผ่นที่ 11 หน้า 2) จำเลยทั้งสองยื่นคำร้อง ดังกล่าว และศาลชั้นต้นได้ไต่สวนคำร้อง แล้ว (อันดับ 99, 100, 122) คำสั่ง พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เช็คที่โจทก์ฟ้องจำเลยในคดีนี้โจทก์ร่วม ได้ฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งให้ชำระหนี้ตามเช็คดังกล่าว ศาลอุทธรณ์ พิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่าได้มีการชำระเงินตามเช็ค ดังกล่าวไปแล้ว

และจำเลยได้ยื่นคำร้องแถลงผลของคำพิพากษา ดังกล่าวให้ศาลชั้นต้นทราบก่อนอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาแล้ว ถือได้ว่าหน้าที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ออกเช็ค เพื่อใช้เงินนั้น ได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 การที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลฎีกา ให้คู่ความฟัง เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบโดยผิดหลง จึงให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2535 นั้นเสีย ให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความ และให้ ศาลชั้นต้นส่งคำพิพากษาศาลฎีกาคืนศาลฎีกา

องค์คณะ

ไพฑูรย์ เนติโพธิ์ · เจริญ นิลเอสงฆ์ · โสภณ จันทระมะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1304/2535>